

KALENDÁR NA ROK 2022

slovenské a české mená, štátne a cirkevné sviatky, svetové dni, liturgické čítania v nedeľu, ročný plán čítania Svätého písma a Katechizmu Katolíckej cirkvi								
APRÍL								
Pokračuje pôstne obdobie, ktoré trvá do 16. 4. vrátane; 15. 4. je Veľký piatok, teda prísny pôst (iba raz za deň sa dosýta najesť a žiadne mäso).								
TÝŽDEŇ	28. PONDELOK	29. UTOROK	30. STREDA	31. ŠTVRTOK	1. PIATOK	2. SOBOTA	3. NEDEĽA	5. pôstna nedeľa
13.					HUGO sv. Hugo z Grenoble, biskup <i>Svetový deň vtáctva</i>	ZITA sv. Paoly, pustovník	RICHARD sv. Richard, biskup	<i>Obráťte sa ku mne celým svojím srdcom, hovoriť Pán; ved som dobrotvivý a milosrdný.</i> Iz 43, 16 - 21; Ž 126, 1 - 2b, 2c. - 3, 4 - 5, 6 (R: Veľké veci urobil s nami Pán a máme z toho radosť); Flp 3, 8 - 14; Jn 8, 1 - 11 (alebo čítania z roku A)
	4. PONDELOK	5. UTOROK	6. STREDA	7. ŠTVRTOK	8. PIATOK	9. SOBOTA	10. NEDEĽA	Kvetná nedeľa - Nedeľa utrpenia Pána
14.	IZIDOR sv. Izidor Sevillský, biskup a učiteľ Cirkvi	MIROSLAVA sv. Vincent Ferrer, kňaz; sv. Irena zo Solúna, panna a mučenica	IRENA sv. Gallia, vdova; sv. Peter Veronský, rehoľník a mučeník <i>Medzinárodný deň športu pre rozvoj a mier</i>	ZOLTÁN sv. Ján Krstiteľ de la Salle, kňaz <i>Svetový deň zdravia</i>	ALBERT sv. Dionýz Alexandrijský, biskup; sv. Amantius, biskup	MILENA sv. Demeter, mučeník; sv. Valtruda, vdova a rehoľníčka; sv. Libor, biskup a mučeník	IGOR sv. Michael de Sanctis, rehoľník a mystik; sv. Magdaléna z Kanossy, panna	<i>Tomáš, uveril si, pretože si ma videl, hovoriť Pán; blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili.</i> Sk 4, 32 - 35; Ž 118, 2 - 4, 16ab + 17 - 18, 22 - 24; 1 Jn 5, 1 - 6; Jn 20, 19 - 31
	11. PONDELOK	12. UTOROK	13. STREDA	14. ŠTVRTOK	15. PIATOK	16. SOBOTA	17. NEDEĽA	Veľkonočná nedeľa Pánovho zmŕtvychvstania
15.	JÚLIUS sv. Stanislav, biskup a mučeník; sv. Gemma Galgani, mystička	ESTERA sv. Július I., pápež; sv. Jozef Moscati, lekár	ALEŠ sv. Martin I., pápež a mučeník <i>Deň nespravodlivo stíhaných</i>	JUSTÍN, JUSTÍNA sv. Lidvína, panna a mystička	FEDOR sv. Teodor a sv. Pausilyp, mučeníci	DANA, DANICA sv. Bernadeta Soubirous, panna, vizionárka (Lurdy)	RUDOLF sv. Róbert z Molesme, opát; sv. Katarína Tekakwitha, panna	<i>Kristus, náš veľkonočný Baránok, bol obetovaný. Preto slávme sviatky v Pánovi.</i> Sk 10, 34a, 37 - 43; Ž 118, 1 - 2, 16ab+17, 22 - 23 (R: Toto je deň Krista Pána, radujme sa, aleluja alebo Aleluja.); Kol 3, 1 - 4 alebo 1 Kor 5, 6b - 8; Sekvencia; Jn 20, 1 - 9 alebo Lk 24, - 1 - 12 alebo večer 24, 13 - 35
	18. PONDELOK	19. UTOROK	20. STREDA	21. ŠTVRTOK	22. PIATOK	23. SOBOTA	24. NEDEĽA	2. Veľkonočná nedeľa - Nedeľa Božieho milosrdenstva
16.	VALÉR 3. veľkonočná nedeľa sv. Atanázia, rehoľníka; sv. Andúza, panna	JELA sv. Lev IX., pápež	MARCEL sv. Anicét, pápež; sv. Marcelín, biskup a misionár	ERVÍN sv. Anzelm, biskup a učiteľ Cirkvi	SLAVOMÍR sv. Soter, pápež; sv. Gaius, pápež <i>Svetový deň Zeme</i>	VOJTECH sv. Vojtech, biskup a mučeník <i>Svetový deň kníhy a autorských práv</i>	JURAJ sv. Juraj, mučeník; sv. Fidél z Sigmaringenu, kňaz a mučeník	<i>Tomáš, uveril si, pretože si ma videl. Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili.</i> Sk 5, 12 - 16; Ž 118, 2 - 4, 22 - 24, 25 - 27a (R: Oslavujeme Pána, lebo je dobrý, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky, alebo Aleluja.); Žjv 1, 9 - 11a, 12 - 13, 17 - 19; JN 20, 19 - 31
	25. PONDELOK	26. UTOROK	27. STREDA	28. ŠTVRTOK	29. PIATOK	30. SOBOTA	1. NEDEĽA	
17.	MAREK, MARKO, MARKUS sv. Marek, evanjelista (sviatok)	JAROSLAVA sv. Klétus, pápež	JAROSLAV sv. Simeon Jeruzalemský, biskup a mučeník	JARMILA sv. Peter Chanel, kňaz a mučeník; sv. Ľudovít Mária Grignon de Montfort, kňaz; sv. Gianna Beretta Molla, matka <i>Svetový deň bezpečnosti a zdravia pri práci</i>	LEO, LEA sv. Katarína Sienská, panna a učiteľka Cirkvi, patrónka Európy (sviatok)	ANASTÁZIA sv. Pius V., pápež <i>Medzinárodný deň džezu</i>		

VEĽKONOČNÉ TROJDNIE

Veľkonočné trojdnie Pánovho umučenia a zmŕtvychvstania sa začína večernou omšou vo štvrtok Pánovej večere. Jeho stredom je veľkonočná vigília a končí sa večperami Nedele Pánovho zmŕtvychvstania (VSLR 19). Až do obnovy Rímskeho misála sv. Pavla VI v roku 1970 sa udržiavalo ťažšie a ešte viac v povedomí veriacich Posvätné trojdnie ako dni Zelený štvrtok (už od rána). Veľký piatok a Biela sobota bez Veľkonočnej nedele, čím trpelo teologické chápanie Kristovho umučenia a zmŕtvychvstania ako dvoch stránok jedného diela spásy. Oddelovalo sa tak Kristovo utrpenie a Kristovo zmŕtvychvstanie. V Ríme sa už od 2. storočia utvorilo Veľkonočné trojdnie. Sv. Augustín ho nazýva *"Sacratissimum triduum Christi crucifixi, sepulti, suscitati"* - *Posvätné trojdnie ukrižovaného, pochovaného a vzkrieseného Krista*". Len v neskorom stredoveku, keď sa liturgia Veľkej noci presunula na Bielu sobotu ráno, táto jednota - umučenie a vzkriesenie Pána - bola rozpoltená. Kristus uskutočnil dielo ľudského vykúpenia a dokonalého oslávenia Boha predovšetkým svojim veľkonočným tajomstvom, v ktorom svojou smrťou zničil našu smrť a svojim zmŕtvychvstaním obnovil nám život. Posvätné trojdnie je žiarivým vrcholom celého liturgického roka. (VSLR 19)

ZELENÝ ŠTVRTOK - večerná omša na pamiatku Pánovej večere

Slávenie Veľkonočného trojdnia sa začína už večer na Zelený štvrtok. Umývanie nôh učeníkom, ustanovenie Eucharistie pri Poslednej večeri, Ježišova modlitba na Olivovej hore v Getsemanskej záhrade a napokon jeho zjatie sú hlavnými témami dnešného večera a noci.

Správa o Poslednej večeri a o ustanovení Eucharistie patrí u prvých troch evanjelistov k stati o Ježišovom umučení a zmŕtvychvstaní. V slávení večere je zjavné, čo znamená Ježišovo utrpenie, smrť a zmŕtvychvstanie pre neho samého i pre nás. Ježiš dáva svojim učeníkom chlieb a víno a hovorí: Toto je moje telo, ktoré sa obetuje za vás... Toto je moja krv, ktorá sa vylieva za vás i za všetkých na odpustenie hriechov. Ohlasuje svoju smrť a vysvetľuje jej zmysel: za vás a za všetkých. Na pozadí starozákonných zmlúv, ktoré boli predobrazmi, ustanovuje novú zmluvu. Jeho krv vyliatá za nás je krvou novej a večnej zmluvy. Takto vkladá do eucharistickej obety, ktorú dnes ustanovuje, svoju obetu na kríži, svoje zmŕtvychvstanie, svoje oslávené telo a svoju oslávenú krv, aby sme v omši zvestovali jeho smrť a vyznávali jeho zmŕtvychvstanie, kým nepríde v sláve.

1. "Svätou omšou slávenou vo večerných hodinách na Zelený štvrtok Cirkve vstúpilo do Veľkonočného trojdnia a spomína na tú Poslednú večeru, pri ktorej Pán Ježiš v tú noc, keď bol zradený, v bezhraničnej láske k svojim, čo boli vo svete, obetoval Bohu Otcovi svoje telo a krv pod spôsobmi chleba a vína, podal ich apoštolom, aby jedli, a prikázal im ako pokračovateľom vo svojom kňazstve, aby prinášali obetu." (Caeremoniale episcoporum, č. 297)

2. Celú pozornosť ducha treba zamerať na tajomstvá, ktoré sa v omši zvlášť uctieľajú: ustanovenie Eucharistie a sviatosti kňazstva a Pánovo prikázanie o bratskej láske - o tom treba hovoriť i homílii.

3. Omša na pamiatku Pánovej večere sa má sláviť vo večerných hodinách, v čase najvhodnejšom na účasť celého miestneho spoločenstva (medzi 16. - 21. hodinou). Koncelebrovať môžu všetci kňazi, aj keď v tento deň už koncelebrovali pri omši svätenia olejov alebo ak pre dobro veriacich musia sláviť inú omšu.

4. Podľa dávnej cirkevnej tradície sa v tento deň zakazujú všetky omše bez účasti ľudu.

5. Svätostánok nech je pred omšou prázdny. Hostie na prijímanie veriacich treba konsekrovať v tejto omši. Treba pamätať aj na konsekrovanie dostatočného množstva hostií na prijímanie na Veľký piatok (u nás aj konsekrovanie druhej veľkej hostie, ak bude vyloženie Sviatosti na Veľký piatok a na Bielu sobotu).

6. Na uschovanie Najsvätejšej sviatosti treba pripraviť osobitnú kaplnku a primerane ju vyzdobiť tak, aby pozbývala na modlitbu a rozjímanie. Veľmi sa odporúča prísna triezvosť, ktorá zodpovedá liturgii týchto dní, pričom treba odstrániť nesprávne zvyky a vyhubať sa im. Ak je možné, umiestniť svätostánok v kaplnke oddelenej od hlavnej lode, odporúča sa v nej pripraviť miesto na uloženie a poklonu Najsvätejšej sviatosti.

7. Počas hymnus*u Sláva Bohu na výsostiach* podľa miestnych zvykov zvonia zvoný. Keď sa hymnus dospieva, odmlčia sa až do *Sláva Bohu na výsostiach* na Veľkonočnú vigíliu. Cez celý tento čas možno organ a iné hudobné nástroje používať iba na udržanie spevu.

8. Podľa tradície sa v tento deň vybraným mužom umývajú nohy. Týmto úkonom sa predstavuje Kristova služba a láska, lebo on "neprišiel dať sa obsluhovať, ale slúžiť". Bude dobre, ak sa táto tradícia zachová a ak sa vysvetlí jej zmysel a význam.

9. Dary, zozbierané pre chudobných najmä počas Pôstneho obdobia ako ovocie pokánia, možno priniesť v obetnej procesii, pričom ľud spieva *Kde je láska opravdivá*.

10. Možno iba odporučiť, aby diakoni, akolyti alebo mimoriadni rozdávatelia svätého prijímania vzali počas prijímania Eucharistiú z oltára a zanesli ju chorým domov a tam im ju podali. Takto sa chorí môžu hlbšie a užšie spojiť so sláviacou Cirkvou.

11. Po modlitbe po prijímaní sa zoriadi procesia na prenesenie Najsvätejšej sviatosti na miesto, kde sa bude uschovávať. Na jej čele sa nesie kríž, sviece a kadidlo. Počas procesie sa spieva hymnus *Sviatosť tela tajomného* alebo iná eucharistická pieseň. Najsvätejšia sviatosť sa neprenáša, ak sa v tom istom kostole nebude konať slávenie Pánovho umučenia a smrti na Veľký piatok.

12. Sviatosť sa uschováva v uzavretom svätostánku alebo v kustódii. V tento deň neslobodno vyložiť Sviatosť v ostenzóriu. Svätostánok alebo kustódia nesmú mať podobu hrobu a treba sa vyhnúť aj ich označeniu za "hrob". Kaplnka na uloženie Najsvätejšej sviatosti sa totiž nepripravuje na znázornenie "Pánovho hrobu", ale na úschovu eucharistického chleba na prijímanie, ktoré sa dáva na Veľký piatok.

13. Veriacich treba vyzvať, aby po omši Pánovej večere venovali v kostole určitý čas v noci primeranej poklone Najsvätejšej sviatosti, slávnostne uloženú tento deň. Kým trvá poklona Eucharistie, možno čítať z Jánovho evanjelia (kapitoly 13 - 17). Po polnoci poklona už nemá mať slávnostný rámeč, pretože sa už začal deň Pánovho umučenia a smrti.

14. Po skončení svätej omše sa odhalí oltár, na ktorom sa celebrovalo. Lampy pred obrazmi svätých sa nezapaľujú.

Liturgia slova - omša svätenia olejov + večerná omša na pamiatku Pánovej večere

Iz 61, 1 - 3d, 6ab, 8c - 9; Ž 89, 21 - 22, 25+27 (R: Tvoje milosrdenstvo, Pane, ospevovať budem naveky); Žjv 1, 4b, 5 - 8; Lk 4, 16 - 21; Chvála ti a česť, Pane Ježišu. Duch Pána je nado mnou; poslal ma hlásať radostnú zvesť chudobným. Chvála ti a česť, Pane Ježišu.

Ex 12, 1 - 8, 11 - 14; Ž 116, 12 - 13, 15+16bv, 17 - 18 (R: Tento kalich dobročrenia je účasťou na Kristovej krvi.); 1 Kor, 11, 23 - 26; Jn 13, 1 - 15; Chvála ti a česť, Pane Ježišu. Nové prikázanie vám dávam, hovorí Pán; aby ste sa milovali navzájom, ako som ja miloval vás. Chvála ti a česť, Pane Ježišu.

VEĽKÝ PIATOK - slávenie utrpenia a smrti Pána

1. V tento deň, keď "bol obetovaný Kristus, náš veľkonočný Baránok", Cirkve rozjímajú o umučení a smrti svojho Pána a Ženicha, uctieva kríž, a tak si pripomína svoj pôvod z boku Krista spiacieho na kríži a prosí za spásu celého sveta.

2. Cirkve v tento deň podľa pradávnej tradície neslávajú Eucharistiú. Sväté prijímanie sa veriacim dáva len v slávení Pánovho umučenia a smrti. Chorým, ktorí sa nemôžu zúčastniť na tomto slávení, možno zaniest' sväté prijímanie v ktorikoľvek hodinu dňa.

3. Piatok Pánovho umučenia a smrti je deň pokánia záväzného v celej Cirkvi, zdržiavania sa mäsitého pokrmu a zachovávanía pôstu.

4. V tento deň sa zakazuje slávenie sviatostí okrem sviatosti pokánia a pomazania chorých. Pohrebné obrady sa slávia bez spevu a bez zvuku organa a zvonov.

5. Odporúča sa, aby sa v tento deň posvätné čítanie a ranné chvály slávilí v kostole za účasti ľudu.

Liturgia Veľkého piatka sa skladá z troch častí: bohoslužba slova, poklony svätému krížu a svätého prijímania. Každá časť má svoj osobitný ráz. Najdôležitejšou časťou dnešného slávenia je liturgia slova, ktorá má znaky starej rímskej liturgie: čítanie - spev; čítanie - spev; evanjelium - homília - modlitba. Poklona svätému krížu je starý jeruzalemský zvyk. Tam na Veľký piatok kráčali všetci v hlbokom mlčaní pred krížom, dotýkali sa ho a bozkávali ho. Tak o tom podáva správu pútnička Silvía Etéria (okolo roku 400). Z Jeruzalema sa toto uctievanie kríža rozšírilo na Východ a napokon aj na Západ.

Veľkonočná vigília, v ktorej Hebreji očakávali nový prechod Pána, ktorý ich vyslobodil z faraónovho otroctva, neskôr slávilí ako pamiatku každý rok. Bola predobrazom budúcej pravej Kristovej noci, tzv. noci pravého oslobodenia, v ktorej "Kristus rozlámal okovy smrti a víťazne vstal z hrobu".

Už od začiatku Cirkve každý rok slávilá Veľkú noc ako slávnosť slávnosti najmä nočnou vigíliou. Veď Kristovo zmŕtvychvstanie je základom našej viery a nádeje a krst a birmovanie nás uvádzajú do Kristovho veľkonočného tajomstva: spolu s ním sme zomreli, s ním sme boli pochovaní a s ním budeme aj kraľovať.

Veľkonočná vigília, je aj očakávaním Pánovho príchodu. (PSVS, č. 77 - 80)

Veľkonočnú vigíliu slávilí už v 5. storočí, ako to vidno z reči svätého Augustína: "Zmŕtvychvstali, ktorému trochu dlhším bdením spievame, nám dá, že s ním budeme bez konca žiť a kraľovať."

Liturgia slova

Iz 52, 13 - 53, 12; Ž 31, 2+6, 12 - 13, 15 - 16, 17+25 (R: Otče, do tvojich rúk porúčam svojho ducha.); Hebr 4, 14 - 16; 5, 7 - 9; Jn 18, 1 - 19, 42; Sláva ti a chvála, Ježišu Kriste. Kristus sa stal pre nás poslušným až na smrť, až na smrť na kríži. Preto ho Boh nad všetko povýšil a dal mu meno, ktoré je nad každé iné meno. Sláva ti a chvála, Ježišu Kriste.

BIELA SOBOTA

1. Na Bielu sobotu Cirkve zotráva pri Pánovom hrobe a rozjímajú o jeho utrpení a smrti, ako aj o zostupení k zosnulým a v modlitbách a pôstom očakáva jeho zmŕtvychvstanie.

2. Veľmi sa odporúča, aby sa posvätné čítanie a ranné chvály konali za účasti ľudu. Keď to nie je možné, treba pripraviť bohoslužbu slova alebo pobožnosť zodpovedajúcu tajomstvu tohto dňa.

3. V kostole možno vyložiť na úctu veriacich obrazy Krista ukrižovaného alebo ležiaceho v hrobe, alebo obraz jeho zostúpenia k zosnulým, ktoré objasňujú zodpovedajúcu tajomstvo Bielej soboty, ako aj obraz Bolestnej Panny Márie.

4. Dnes Cirkve neslávajú obetu svätej omše. Sväté prijímanie možno dať len akko viatikum.

5. Neslobodno dovoliť slávenie manželstva a iných sviatostí okrem sviatosti pokánia a pomazania chorých.

6. Slávnostné zvyky a tradície spojené s týmto dňom a súvisiace s veľkonočným slávením anticipovaný voľakedy na Bielu sobotu treba preniesť na noc a na deň Veľkej noci.

7. Oltár je obnažený.

Podľa dávnej tradície táto noc je očakávaním Pána a vigília, ktorá sa v nej slávi, pripomína svätú noc, v ktorej Pán vstal z mŕtvych. Pokladá sa za "matku všetkých svätých vigílií". V nej totiž Cirkve bdie, očakáva Pánovo zmŕtvychvstanie a slávi ju sviatosťami krestanskeho zasvätenia.

Celá slávnosť Veľkonočnej vigílie sa koná v noci. Nemá sa začať pred súmrakom a má sa skončiť pred svitaním nedeľného dňa. Túto zásadu treba chápať doslovne. Vonkoncom nemožno pripustiť námietky, že sa Veľkonočná vigília slávi v čase, keď sa zvyčajne anticipujú nedeľné omše. Je zaujímavé, že sa tieto dôvody, ktorými niektorí podporujú anticipovanie Veľkonočnej vigílie, ako je napr. všeobecné ohrozenie, nikdy neuvažujú, pokiaľ ide o polnočnú omšu Narodenie Pána alebo rozličné iné zhromaždenia konané v noci.

Veľkonočná vigília, v ktorej Hebreji očakávali nový prechod Pána, ktorý ich vyslobodil z faraónovho otroctva, neskôr slávilí ako pamiatku každý rok. Bola predobrazom budúcej pravej Kristovej noci, tzv. noci pravého oslobodenia, v ktorej "Kristus rozlámal okovy smrti a víťazne vstal z hrobu".

Už od začiatku Cirkve každý rok slávilá Veľkú noc ako slávnosť slávnosti najmä nočnou vigíliou. Veď Kristovo zmŕtvychvstanie je základom našej viery a nádeje a krst a birmovanie nás uvádzajú do Kristovho veľkonočného tajomstva: spolu s ním sme zomreli, s ním sme boli pochovaní a s ním budeme aj kraľovať.

Veľkonočná vigília, je aj očakávaním Pánovho príchodu. (PSVS, č. 77 - 80)

Veľkonočnú vigíliu slávilí už v 5. storočí, ako to vidno z reči svätého Augustína: "Zmŕtvychvstali, ktorému trochu dlhším bdením spievame, nám dá, že s ním budeme bez konca žiť a kraľovať."

Liturgia slova - vigília nedele Pánovho zmŕtvychvstania

Gn 1, 1 - 2, 2 (alebo kratšie: Gn 1, 1, 26 - 31a); Ž 104, 1 - 2a, 5 - 6, 10+12, 13 - 14b, 24+35c (R: Pane, zošli svojho Ducha a obnov tvárnosť zeme.) alebo Ž 33, 4 - 5, 6 - 7, 12 (R: 20+22 (R: Milosti Pánovej plná je zem.)

Gn 22, 1 - 18 (alebo kratšie: Gn 22, 1 - 2, 9a, 10 - 13, 15 - 18); Ž 16, 5+8, 9 - 10, 11 (R: Ochraň ma, Bože, k tebe sa utiekam.)

Ex 14, 15 - 15, 1a; Ž 5, 15, 1b - 12a+13b (R: Spievajme Pánovi, lebo sa preslávil.)

Ex 54, 5 - 14; Ž 30, 2+4, 5 - 6, 11 - 12a+13b (R: Pán, oslavovať, že si ma vyslobodil.)

Iz 55, 1 - 11; (Ž) Iz 12, 2 - 3, 4b - d, 5 - 6 (R: Čerpajme vodu s radosťou z prameňov spásy.)

Bar 3, 9 - 15, 32 - 4, 4; Ž 19, 8, 9, 10, 11 (R: Pane, ty máš slová večného života.)

Ex 36, 16 - 17a, 18 - 28; Ž 42, 3, 5b - e; 43, 3, 4 (R: Ako jeleň dychť za vodou z prameňa, tak moja duša, Bože, túži za tebou.) alebo Ž 51, 12 - 13, 14 - 15, 18 - 19 (R: Bože, stvor vo mne srdce čisté.); Rim 6, 3 - 11 - Epištola; Ž 118, 1 - 20, 16ab+17, 22 - 23; Lk 24, 1 - 12; Aleluja. Prečo hľadáte živého medzi mŕtvymi? Aleluja.

VEĽKONOČNÉ OBDOBIE

VEĽKONOČNÁ NEDEĽA / NEDEĽA PÁNOVHO ZMŔTVYCHVSTANIA - omša vo dne

Cirkve slávi tajomstvo Krista, ktorý vstal z mŕtvych, **päťdesiat dní**, ktoré sú ako jeden deň, **jedna nedeľa**. V tomto čase opäť zmŕtvychvstanie všetky výrazné momenty Veľkonočnej vigílie a veľkonočnej nedele Pánovho zmŕtvychvstania. Do popredia nám vystupuje nový život, ktorý vyvierá z Kristovho zmŕtvychvstania. No nejde len o spomienku tajomstva Veľkej noci. Je potrebné ho prejaviť svedectvom nášho života v očakávaní, že splní prísľubu, že budeme podobní zmŕtvychvstalému Kristovi, keď vstaneme z mŕtvych aj my. Musíme pochopiť, že nie nadarmo sme prežili Pôstne obdobie, že Veľký týždeň zanechal v nás odtažok, že Posvätné trojdnie sa vtláčilo do nášho srdca. Nemôžeme žiť starým čiže hriešnym životom. Musí z nás žiariť veľká a opravdivá radosť, ktorý vyplýva z istoty, že Ježiš je živý a je s nami po všetky dni.

Veľkonočné obdobie sa začína Veľkonočnou nedeľou Pánovho zmŕtvychvstania a končí sa tureňou nedeľou Zoslania Ducha Svätého.

Prvých osem dní vytvára Veľkonočnú oktavu a slávi sa ako slávnosť Pána, teda štvrtok po Šiestej veľkonočnej nedeli (niekde je to preložené na Siedmu veľkonočnú nedeľu).

Dni po Nanebovstúpení až do tureňkej soboty nás pripravujú na príchod Ducha Svätého (novéna).

Veľkonočné nedele majú vždy prednosť pred sviatkami Pána a pred všetkými slávnosťami. Slávnosti, ktoré by pripadli na niektorú z tých nedieľ, sa prenášajú na pondelok (a keď ide o Veľkonočnú oktavú, tak až na pondelok po Druhej veľkonočnej nedeli).

Farba veľkonočného obdobia je **biela**.

Liturgia slova

Sk 10, 34a, 37 - 43; Ž 118, 1 - 2, 16ab+17, 22 - 23 (R: Toto je deň Krista Pána, radujme sa, aleluja, alebo Aleluja.); Kol 3, 1 - 4 alebo 1 Kor 5, 6b - 8; Sekvencia; Jn 20, 1 - 9 alebo Lk 24, 1 - 12 alebo večer Lk 24, 13 - 35; Aleluja. Kristus, náš veľkonočný Baránok, bol obetovaný. Preto slávme sviatky v p

APRÍL - ROČNÝ PLÁN ČÍTANIA SVÄTÉHO PÍSMA a KATECHIZMU KATOLÍCKEJ CIRKVI

1. 2 Kr 21, 2 Kr 22, 2 Kr 23, 2 Kr 24 + KKC 787 - 796

2. 2 Kr 25, 1 Km 1, 1 Km 2 + KKC 797 - 810

3. 1 Km 3, 1 Km 4, 1 Km 5 + KKC 811 - 822

4. 1 Km 6, 1 Km 7, 1 Km 8, 1 Km 9 + KKC 823 - 829

5. 1 Km 10, 1 Km 11, 1 Km 12, 1 Km 13 + KKC 830 - 856

6. 1 Km 14, 1 Km 15, 1 Km 16, 1 Km 17 + KKC 857 - 870

7. 1 Km 18, 1 Km 19, 1 Km 20, 1 Km 21 + KKC 871 - 896

8. 1 Km 22, 1 Km 23, 1 Km 24, 1 Km 25 + KKC 897 - 913

9. 1 Km 26, 1 Km 27, 1 Km 28 + KKC 914 - 945

10. 1 Km 29, 2 Km 1, 2 Km 2 + KKC 946 - 953

11. 2 Km 3, 2 Km 4, 2 Km 5, 2 Km 6 + KKC 954 - 962

12. 2 Km 7, 2 Km 8, 2 Km 9, 2 Km 10 + KKC 963 - 970

13. 2 Km 11, 2 Km 12, 2 Km 13, 2 Km 14 + KKC 971

14. 2 Km 15, 2 Km 16, 2 Km 17, 2 Km 18 + KKC 972 - 975

</